

[Doris Christiansen.]

sygeplejerskerne udøver, sparer Kommunerne for store Udgifter til Sygehus- og Hospitalsohold, ligesom det i mange Tilfælde ikke er uden Betydning, at den syge i Hjemmet kan faa Pasning af veluddannede og kyndige Sygeplejersker.

Jeg tror, at det af Kommunerne vil blive hilst med Glæde, at der nu skabes Mulighed for større Tilskud til dette Arbejde gennem Refusion fra Staten i højere Grad, end Tilfældet tidligere har været, og jeg tror ogsaa, det vil medvirke til, at Kommunerne vil yde deres Del af Udgifterne til Opretholdelse af dette Arbejde. Kommunerens Tilskud har, som det fremgaar af Lovforslaget, hidtil været 50 Øre pr. Indbygger, som ifølge Loven kunde anmeldes til mellemkommunal Refusion. Som det fremgaar af det foreliggende Lovforslag, skulde der nu gives Mulighed for at anmelde 1 Kr. 35 Øre pr. Indbygger til Refusion i Stedet for de tidligere nævnte 50 Øre, idet de fire Tiendedele af Udgifterne kan anmeldes til mellemkommunal Refusion og de tre Tiendedele til fælleskommunal Refusion, eller med andre Ord 95 Øre pr. Indbygger, medens Resten, 40 Øre pr. Indbygger, ydes af Kommunerne.

De opstaaede Vanskeligheder for Hjemmesygeplejen skyldes, som før nævnt, dels Prisstigninger paa alle Felter, dels den Overenskomst, som er sluttet om at aflønne Hjemmesygeplejersker paa lige Fod med de Sygeplejersker, som udøver deres Gerning inden for Hospitalerne, og dette er kun naturligt. Hjemmesygeplejerskernes Uddannelse er jo ikke mindre og deres Arbejde ikke ringere — man kan maaske endog sige tværtimod. Hjemmesygeplejersker maa ofte foruden den Gerning, de udøver som Sygeplejersker, være en Slags Sjælesørgere, idet de i mange Tilfælde bliver stillet over for Spørgsmaal, som opstaar i Hjemmet under et Sygdomstilfælde, og de kommer paa den Maade i nøjere Kontakt med Hjemmet, hvilket ikke er uden Betydning.

Jeg tror, at de Ændringer, der her er foreslaaet i Loven, vil betyde, at Hjemmesygeplejeinstitutionerne vil kunne klare sig igennem de opstaaede Vanskeligheder, og jeg takker den højtærede Socialminister for det fremsatte Lovforslag, og hilser med Glæde, at Refusionsbestemmelserne skal have tilbagevirkende Kraft til 1. April 1947.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i dette høje Ting.

Grete Mølbak Frederiksen: Det er allerede et Par Gange nævnt, at Udvalget

af 1947 ikke er blevet færdigt med Arbejdet, men har ment, at det allerede nu var nødvendigt at ændre den bestaaende Lov saaledes, at den mellemkommunale Refusion forhøjedes fra 50 Øre til 1 Kr. 35 Øre pr. Indbygger i Kommunerne, idet man har skønnet, at de økonomiske Vanskeligheder ellers blev for store, og maaske saa store, at Hjemmesygeplejevirksohederne maatte indskrænkes eller maaske helt ophøre. Man maa derfor regne med, at dette Lovforslag, som kun vedrører en enkelt Del af Udvalgets Arbejde, kun er af midlertidig Karakter. Hjemmesygeplejerskerne paa Landet har jo som oftest flere Kommuner at passe og et meget stort Distrikt, de skal overkomme, og det tvinger Sygeplejerskerne til, selv om de har gode Transportmuligheder, at indskrænke deres Besøg og deres Hjælp til det allernødvendigste. Men hvis der er Sygdom i et lille Hjem, og især hvis det er Husmoderen, der er sengeliggende, enten fordi hun er syg eller paa Grund af Fødsel, er der Brug for mere Hjælp. Der er Brug for Hjemmesygeplejersker, der kan paatage sig det Arbejde, som den uddannede Sygeplejerske hverken kan eller skal tage sig paa.

Paa min Egn har man prøvet paa gennem en Røde Kors-Uddannelse at faa enlige Kvinder til at tage dette Arbejde op, og det har været en stor Hjælp, navnlig i Hjem, hvor Manden gaar paa Arbejde, og hvor Konen ellers maatte ligge med Bekymringer for Børnene og for Hjemmet i det hele taget. Nu viser denne Hjælp sig ogsaa at være svigtende, dels paa Grund af det stigende Lønniveau, dels paa Grund af manglende Muligheder for at faa Hjælpere, og derfor vilde det være ønskeligt, om man ogsaa kunde faa en Ordning, der gjorde det muligt for Kommunerne at faa refunderet nogle af de Udgifter, der er forbundet med den Slags Hjælpere, og i det hele taget at faa saadan en Ordning stabiliseret. Jeg tør ikke sige noget om, hvorvidt dette kan indarbejdes i den kommende Ordning, men jeg beder den højtærede Socialminister tage Spørgsmaalet op til Overvejelse.

I øvrigt vil jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget og anbefaler det til hurtig Gennemførelse.

Jeg har ikke mange Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der er fremsat af de to ærede tidligere Ordførere. Hvad angaar Hjemmesygeplejen, dens Værdi og dens Nødvendighed og den Fordel, det er at have en virkelig ordentlig Hjemmesygepleje til Aflast-